

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 94/2015
03.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене Б.Г. и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Б.Г. и пуномоћника трећег лица Р.Г. - адвоката М.Б. и о захтеву за заштиту законитости пуномоћника трећег лица М.С. - адвоката Н.З., поднетим против решења Вишег суда у Београду, Одељења за претходни поступак Пои број 2/14 од 19.02.2014. године, Вишег суда у Београду број ПОИ 2/14-Кв број 1024/14 од 01.07.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1975/14 од 13.10.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Б.Г., а **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости пуномоћника трећег лица Р.Г., поднет против решења Вишег суда у Београду, Одељења за претходни поступак Пои број 2/14 од 19.02.2014. године, Вишег суда у Београду број ПОИ 2/14-Кв број 1024/14 од 01.07.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1975/14 од 13.10.2014. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости пуномоћника трећег лица М.С. поднет против решења Вишег суда у Београду, Одељења за претходни поступак Пои број 2/14 од 19.02.2014. године, Вишег суда у Београду број ПОИ 2/14-Кв број 1024/14 од 01.07.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1975/14 од 13.10.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Одељење за претходни поступак Пои број 2/14 од 19.02.2014. године, привремено је одузета имовина, између осталих, ставом II од власника - трећег лица Р.Г., путничко возило марке ..., регистарских ознака ..., година производње ... са важећом регистрацијом до 01.07.2014. године; путничко возило марке ..., регистарских ознака ..., година производње ... са важећом регистрацијом до 06.06.2014. године и новчана средства на рачуну код К.

банке Б. број ...; те су ставом III од власника - окривљене Б.Г. привремено одузета новчана средства на рачуну отвореном код S.G.B. С. АД, број рачуна ... и новчана средства на девизном рачуну број ... отвореном код П. Банке АД Б., те је ставом IV привремено одузета имовина од власника - трећег лица М.С. путничко возило марке ..., регистарских ознака ..., година производње 2012, са важећом регистрацијом до 18.03.2014. године; моторцикл марке ..., регистарских ознака ..., година производње 2010, са важећом регистрацијом до 17.03.2014. године и путничко возило марке ..., регистарских ознака ..., година производње 2008, са важећом регистрацијом до 19.08.2014. године. Напред наведена имовина је привремено одузета до окончања кривичног поступка који се води пред Вишим судом у Београду.

Решењем Вишег суда у Београду број ПОИ 2/14-Кв број 1024/14 од 01.07.2014. године, између осталог, ставом II одбијен је приговор пуномоћника власника, трећег лица Р.Г., адвоката М.Б. од 12.03.2014. године изјављен против решења Вишег суда у Београду Пои број 2/14 од 19.02.2014. године, у делу којим је од трећег лица, власника Р.Г. привремено одузето путничко возило марке ..., регистарских ознака ..., година производње 2011, са важећом регистрацијом до 01.07.2014. године, док је усвојен исти приговор и укинута привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела, у делу којим се од Р.Г. привремено одузима путничко возило марке ..., регистарских ознака ..., година производње 2011. са важећом регистрацијом до 06.06.2014. године и новчана средства на рачуну код К. банке Б. број ..., те је ставом III истог решења одбијен приговор браниоца окривљене Б.Г., адвоката М.Б. од 05.03.2014. године, изјављен на решење Вишег суда у Београду Пои број 2/14 од 19.02.2014. године у делу којим је од окривљене - власника Б.Г. одузето: новчана средства у износу од 10.300,55 еура на рачуну отвореном код S.G.B. С. АД, број рачуна ... и новчана средства у износу од 10.005,96 еура на девизном рачуну број ..., отвореном код П. банке АД Б., те је ставом IV истог решења одбијен приговор пуномоћника трећег лица М.С., адвоката Н.З. од 03.03.2014. године, изјављен против решења Вишег суда у Београду Пои број 2/14 од 19.02.2014. године, у делу којим је од власника - трећег лица М.С. привремено одузето путничко возило марке ..., регистарских ознака ..., година производње 2012 са важећом регистрацијом до 18.03.2014. године и усвојен приговор пуномоћника трећег лица М.С. адвоката Н.З. од 03.03.2014. године, изјављен против решења Вишег суда у Београду Пои 2/14 од 19.02.2014. године, па је укинута привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела и то у делу којим је од власника - трећег лица М.С. одузет моторцикл марке ..., регистарских ознака ..., година производње 2010, са важећом регистрацијом до 17.03.2014. године и путничко возило марке ..., регистарских ознака ..., година производње 2008, са важећом регистрацијом до 19.08.2014. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1975/14 од 13.10.2014. године у ставу I, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, трећег лица, власника М.С., пуномоћника трећег лица, власника Р.Г., адвоката М.Б., пуномоћника трећег лица, власника М.С., адвоката Н.З., браниоца окривљене Б.Г., адвоката М.Б. и пуномоћника трећег лица, власника М.Р., адвоката Н.П., изјављене против решења Вишег суда у Београду Пои број 2/14 - Кв 1024/14 од 01.07.2014. године, док је у ставу II, уважена жалба пуномоћника

трећег лица, власника В.Р., адвоката Н.П., те је у односу на треће лице власника В.Р. укинута решење Вишег суда у Београду Пои 2/14 - Кв 1024/14 од 01.07.2014. године и предмет у том делу упућен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења на основу члана 482. и члана 483. став 1. тачка 3. ЗКП-а, поднео је адвокат М.Б., у својству браниоца окривљене Б.Г. везано за делове побијаних решења који се односе на ову окривљену и у својству пуномоћника трећег лица Р.Г., везано за делове решења који се односе на ово лице, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, у вези члана 26. став 1; члана 25. став 1. тачка 2. у вези члана 3. став 1. тачка 2. и члана 32. став 3. тачка 2. у вези члана 3. став 1. тачка 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, уз предлог Врховном касационом суду да утврди да је захтев основан, те да преиначи и укине привремено одузимање имовине окривљеној Б.Г. и трећем лицу Р.Г.

Против наведених правноснажних решења, на основу члана 482. и члана 483. ЗКП-а, захтев за заштиту законитости је поднео адвокат Н.З., у својству пуномоћника трећег лица М.С., везано за делове решења који се односе на ово лице, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и донесе пресуду којом ће укинути побијана решења у деловима који се односе на М.С. или да иста преиначи тако што ће укинути привремено одузимање имовине у односу на М.С.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене Б.Г., налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев адвоката М.Б. поднет у својству браниоца окривљене Б.Г. је неоснован.

Захтевом браниоца окривљене Б.Г., адвоката М.Б., се указује да у побијаним решењима, у деловима везаним за окривљену Б.Г., није наведено постојање основане сумње да је имовина, која је од окривљене привремено одузета, проистекла из кривичног дела како је то предвиђено чланом 26. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, те да није утврђено да је имовина власника у очигледној несразмери са његовим законитим приходима како то прописује члан 25. став 1. тачка 2. у вези члана 3. став 1. тачка 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Међутим, Врховни касациони суд је ове наводе у захтеву браниоца окривљене Б.Г. оценио је као неосноване. Наиме, нижестепени судови су правилно од окривљене Б.Г., против које се води кривични поступак за кривично дело против службене дужности, односно, кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, као власника имовине, привремено одузели предметну имовину - новчана средства на рачунима

код S.G.V. С. АД и код П. банке АД Б. Побијане одлуке су засноване на изведеним доказима односно засноване су на доказима изведеним у законито спроведеном поступку. Приликом доношења побијаних решења, цењена је висина прихода коју је окривљена остварила у периоду од седам година, као и вредност имовине коју окривљена и њена породица поседују - која није обухваћена захтевом за привремено одузимање имовине, те је и по налажењу Врховног касационог суда донет правилан закључак да постоји очигледна несразмера између вредности имовине и законитих прихода окривљене, односно да постоји основана сумња да су наведена новчана средства која су предмет привременог одузимања, проистекла из кривичног дела. Врховни касациони суд је нашао да побијаним правноснажним решењима није повређена одредба члана 441. став 3. ЗКП-а на коју се суштински, без нумеричког означавања, указује изнетим наводима у захтеву браниоца окривљене Б.Г., те су супротни наводи у захтеву оцењени као неосновани.

Осим тога, идентични наводи из захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Б.Г., већ су истицани у жалби, а Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а.

Захтев за заштиту законитости адвоката М.Б., поднет у својству пуномоћника трећег лица Р.Г. и захтев за заштиту законитости адвоката Н.З. поднет у својству пуномоћника трећег лица М.С. су недозвољени.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП-а прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП-а, предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из изнетих законских одредби, јасно произлази да треће лице односно пуномоћник трећег лица није овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости. С`обзиром на напред наведено, те чињеницу да су у конкретном случају захтеве за заштиту законитости поднели пуномоћници трећег лица Р.Г. - адвокат М.Б. и пуномоћник трећег лица М.С., адвокат Н.З., на шта по закону немају овлашћење, Врховни касациони суд је нашао да су исти недозвољени из ког разлога су одбачени као у ставу I и II изреке пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, те члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**